

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

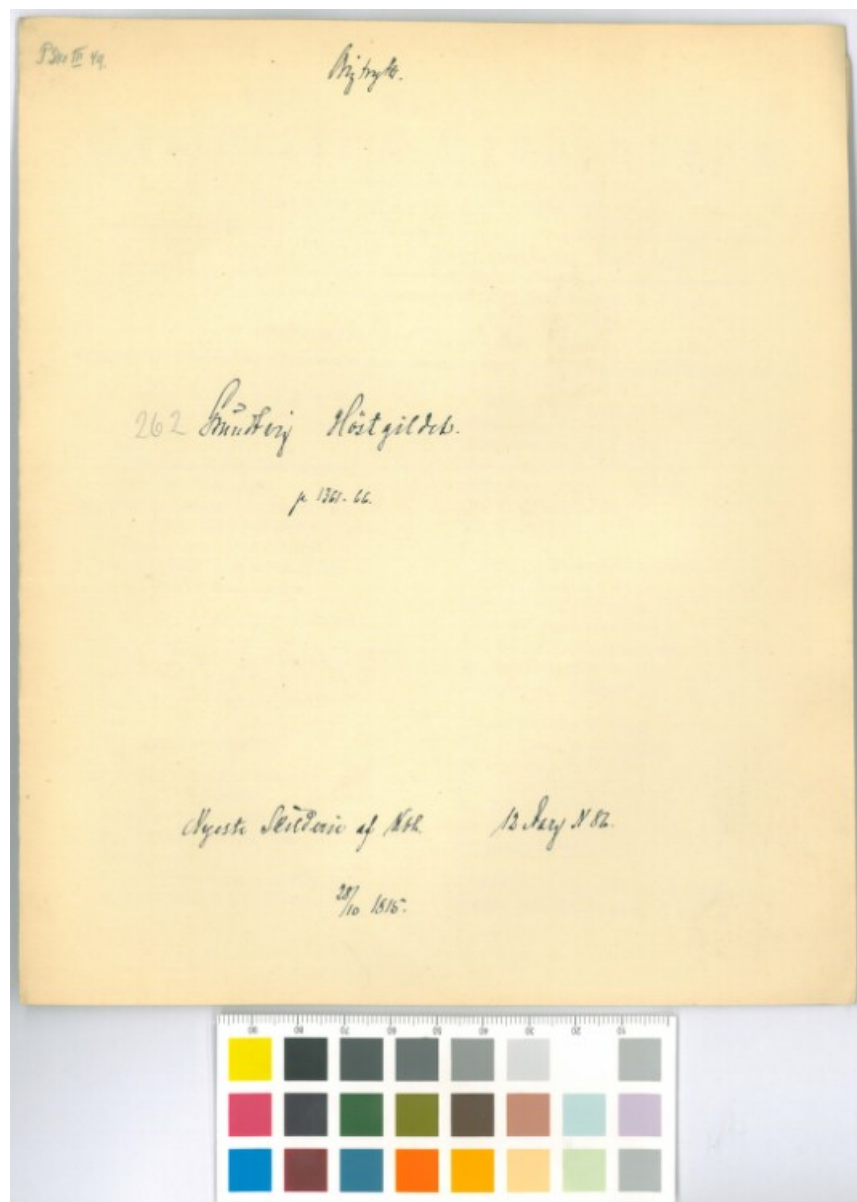
Titel: Høstgildet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Høstgildet", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_262-txt-shoot-idm100/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Næste
Skilderie af Kjøbenhavn.

Tredte Aargang. No. 86.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Trykt i Holstebro, i Holstebro trykkeri, med Oeconomia.

Torsdagen den 28 October 1815.

Høstgildet.

Kling, min Darse, over Vangen
I den hvide Aftenlund!
Tava og glem og svar til Klängen
Gamle Danmarks Dødsland!
Ejinger, suvare Dannekvinder!
Kæder, mens I Krandsen bærer
Lydt i Lovsald som i Nal!

Kommer, kommer Dannekvinder!
I som stød for lange Aar,
I som seer med Fryd Kjerndinder
Blaae fædt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjæde-Vangen
Under Hærteslag i Vangen,
I den Danke Hærgaard!

Seeder ei færdt vi fæe
Kæet gult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Fru,
Craaner selv jo Kar for Kar,
Prange, viene moae jo Lovet,
Skinn, selme moae jo Lovet,
Ede ei Seel for evig Glæde.

Men, o seer, o seer med Glæde
Craaning i Efteraar!
Seer, o seer de Nøse spøde
End i Danmarks Hærgaard!
Kæer Gud, I Dannekvinder!
For de tidlige Kjerndinder,
For de sene Hærgaard!

Danmark! gamle Kæer-Fru,
Med det sølvhvide Haar!
Pent kun op din Amosine!
Limes skal dig Hæde Kar,
Nal kun op din Craanne-Lovet!
Hi som Sara skal du avle
Craaner sin i Efter-Aar.

Kæe skal Du Kæer-Fru
Craaner Dødt og sin og held,
Glæd du skal i Ham Hæde
Hæde og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder Lovet,
Alle Hæde skal i Lovet
Ejinger om der Hæde.

Danmark! Hæde Vang og Vange,
Hæde med Hæde Hæde!

Næste
Skilderie af Kjøbenhavn.

Tolvte Aargang. No. 86.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Trykt i Holstebro, iølge Kongl. Allenaabigt Brevbrev, med Oeconomia.

Torsdagen den 28 October 1815.

Høstgildet.

Kling, min Darse, over Vangen
I den hvide Aftenlund!
Tavn og giem og svar til Klängen
Gamle Danmarks Dødsland!
Ejinger, suvare Dannekvinder!
Kæder, mens I Krandsen bærer
Lydt i Lovsald som i Nal!

Kommer, kommer Dagne-Kvinder!
I som stød for lange Aar,
I som seer med Fryd Kjærminder
Blaae fædt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjalde-Vangen
Under Hærteslag i Vangen,
I den Danske Hætersaad!

Seeder ei færdt vi fæe
Kæet giult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Fru,
Erøner selv jo Kar for Kar,
Prange, viene moae jo Lovet,
Skinn, selme moae jo Lovet,
Ede ei Seel for evig Glæde.

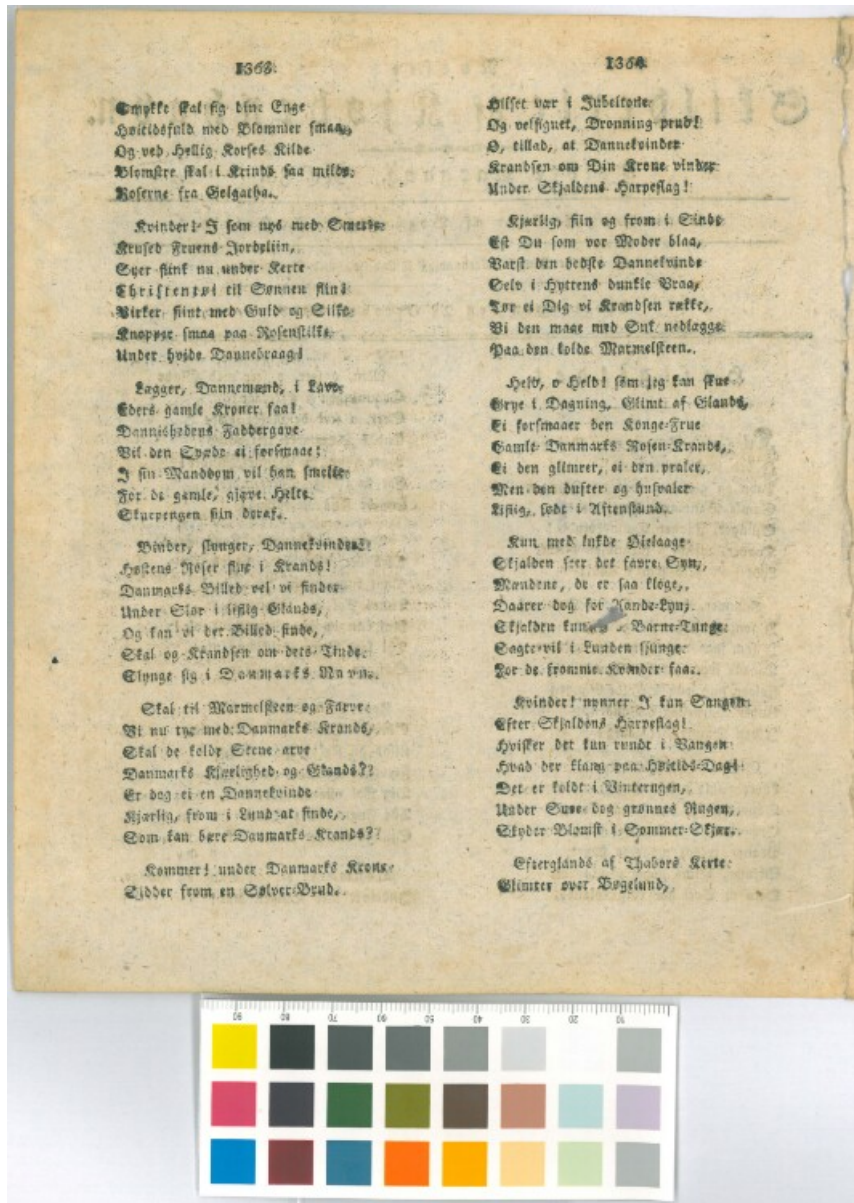
Men, o seer, o seer med Glæde
Gevningen i Efteraar!
Seer, o seer de Nøse spøde
End i Danmarks Hætersaad!
Kæer Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kjærminder,
For de sene Hætersaad!

Danmark! gamle Kæter-Fru,
Med det sølvhvide Haar!
Pent kun op din Amosine!
Limes skal dig Hæder-Kaar,
Nal kun op din Externe-Lov!
Hi som Sara skal du avle
Eenaa sin i Efter-Aar.

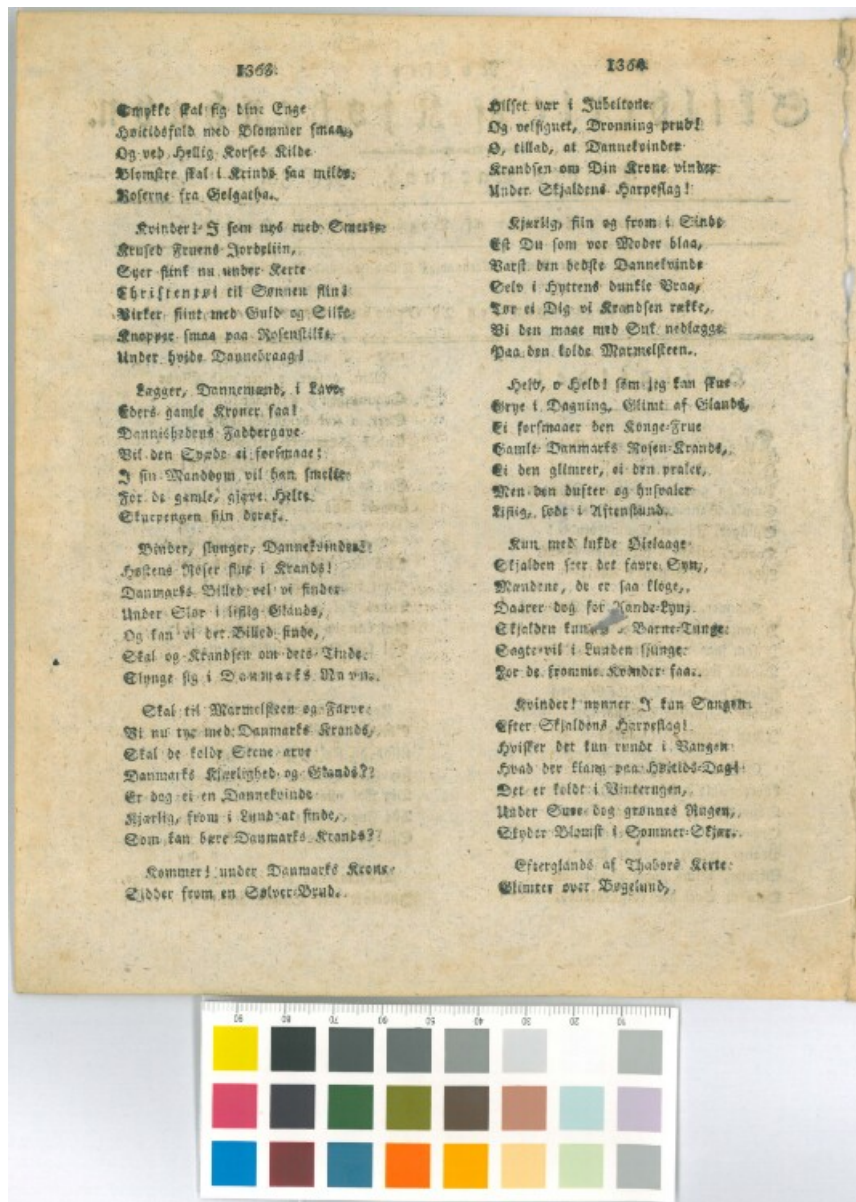
Kede skal Du Kæter-Fru
Eenaa Døds og sin og held,
Glad du skal i Ham beskue
Fredesod og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder lovt,
Alle fuge skal i Lovet
Ejunge om der Underverk.

Danmark! heilig Vang og Vange,
Julestukt med Dolgen Nal!

1368.

Smilte Kal sig dine Enger
 Høitidsfeld med Blommer smaa,
 Og ved Hellig Korfes Kirke
 Blomstre Kal i Krands saa mildt;
 Hofene fra Gølgarba.

Kvinder! I som ogs med Omnes
 Kruset Krans Jordblin,
 Eger stink nu under Kerte
 Et i stentæt til Sønnen stin
 Virker stint med Guld og Silke
 Knoppe smaa paa Nosenilke
 Under hvide Daaerbaag!

Lagter, Daaerbaag, i Lave
 Eder gamle Krone, saa!
 Daaerbaagens Joddergave
 Vil den Lyde ei forsmaae!
 I sin Manddom vil han smelle
 For de gamle, siges Helte
 Etæpergen sin drak.

Vinder, Sanger, Daaerbaag
 Høstens Høst sig i Krands!
 Danmarks Billed vel vi finder
 Under Stær i sig Stands,
 Og kan vi der Billed finde,
 Etal og Krandsen om dets Tinde
 Etlyng sig i Danmarks Na vns.

Etal til Normesken og Farve
 Vi nu tye med Danmarks Krands,
 Etal de feldt Etene æve
 Danmarks Hærlighed og Stands?
 Er dog ei en Daaerbaag
 Hærlig, frem i Lynd at finde,
 Som kan bære Danmarks Krands?

Kommer! under Danmarks Krans
 Lidder frem en Sølvdrub.

1369

Hilse var i Tubelone
 Og velsguet, Daaerbaag-prub!
 O, tillad, at Daaerbaag
 Krandsen om Din Krone vindt;
 Under Stjaldens Hærselag!

Hærlig, sin og frem i Ende
 Et Du som vor Moder blaa,
 Bærk den bedste Daaerbaag
 Gode i Hærselag dunkle Daa,
 For ei Dig vi Krandsen rætte,
 Vi den maae med Ost neblagte
 Paa den kolde Normesken.

Helt, o Helt! som jeg kan Fæ
 Gør i Daaerbaag, Glimt af Stands
 Ei forsmaaer den Konge-brue
 Gamle Danmarks Høst-Krands,
 Ei den glimret, ei den prælet,
 Men den dufter og hufaler
 Hellig, født i Aftenland.

Kun med Inde Daaerbaag
 Stjalden ser det fære, Søn,
 Daaerbaag, de er saa flege,
 Daaerbaag dog for Stands-Lyn
 Stjalden kunnas Daaerbaag
 Søgtet vil i Luaden stunge
 For de fremme Kvinder saa.

Kvinder! maaer I kan Daaerbaag
 Efter Stjaldens Hærselag!
 Hvister det kan vunde i Daaerbaag
 Hvad der skal paa Hærlig-Daa!
 Det er feldt i Daaerbaag,
 Under Daaerbaag dog grønnes Hagen,
 Etalder Daaerbaag i Daaerbaag.

Etærglands af Thabers Kerte
 Glimter over Daaerbaag.

